

**جزئیات هولناک‌ترین جنایتی که
در نخستین ماه سال رقم خورد**

پشت‌صحنه یک قتل عام خانوادگی

این روزها جنوب کشور به کانون حادثه تبدیل شده و هر از گاهی اخباری از جنایت منتشر می‌شود. در یکی از آخرین جنایت‌های انجام شده در اهواز، هشت نفر از دو خانواده توسط یک مرد اهوازی در شهرستان کارون و محله شیبان اهواز به قتل رسیدند و قاتل پس از راه انداختن حمام خون، دست به خودکشی زد.

۱۶ فروردین ماه امسال بود که صدای شلیک چند گلوله پیاپی، خواب صبحگاهی مردم محله شیبان اهواز را خراب کرد. هیچ‌کس نمی‌دانست اول صبح چه اتفاقی افتاده است. صدای مرد میانسالی در کوچه پیچیده بود که فریاد می‌زد و حریف می‌طلبید. یکی از همسایه‌ها او را شناخت. او فائز کربلاوی بود که کلاشینکف به دست وارد خانه شد. بوی خوبی از این ماجرا نمی‌آمد.

همسایه فائز با ترس به او خیره شده بود که با لباس‌ها و دستان خونین از خانه خارج شد. فائز که رفت، زن همسایه با یکی از مردان خانواده‌اش به خانه فائز رفت تا ببیند کسی زنده مانده است. در و دیوار و کف خانه از خون مقتولان پوشیده شده و همه گوشه‌ای افتاده بودند. جعفر کربلاوی ۶۵ ساله، جسیمه جمیلی ۶۰ ساله، عبدو کربلاوی ۴۵ ساله و ثمین کربلاوی ۳۳ ساله، پدر، مادر و دو برادر همسر اول‌اش بودند که همگی کشته شده بودند. دختر نوجوانی بنام سارا اما از رگبار گلوله‌های آتشین فائز جان سالم به در برده بود. دخترک با همان حال زار و نزار به زن همسایه گفت که دامادشان به آنها شلیک کرده است.

اهالی اهواز هنوز گیج و منگ از وقوع این حادثه بودند و همه در مورد آن صحبت می‌کردند. نام فائز کم‌کم به عنوان قاتل

سریالی در محله شیبان پیچید.

شلیک‌مرگبار دوم

هنوز ساعاتی از این جنایت نگذشته بود که یک‌بار دیگر نام فائز به عنوان جنایتکار مطرح شد. محل جنایت این بار شهرستان کارون بود و این بار فائز، پدر و مادر زن دوم، پسر خود و برادر زن دومش را کشت. علت جنایت‌ها هنوز مشخص نبود و همه با شک و تردید و حدس و گمان در مورد آن صحبت می‌کردند.

بحث در مورد حمام خونی که فائز در اهواز راه انداخته بود، حسابی داغ بود. یک عده بحث اختلافات خانوادگی را مطرح کردند، بعضی می‌گفتند پای زن سوم در میان است که باعث شده فائز دست به کشتار بزند. یکی دیگر هم می‌گفت فائز از همسرانش و بخصوص زن دومش متنفر بود و برای همین دیوانه‌وار دست به کشتار زد.

اختلافات مالی و اعتیاد

حدس و گمان‌های درست و نادرست در مورد علت دو جنایت همچنان ادامه داشت تا این که یکی از اقوام فائز پرده از راز جنایت او برداشت و گفت: «فائز با زن اولش فامیل بود. آنها همیشه با هم مشکل داشتند. مشکل‌شان آن قدر ریشه‌ای بود که باعث شد از هم جدا شوند. مدتی هر دو به تنهایی زندگی کردند، اما دوباره به هم رجوع و ازدواج کردند. ازدواج مجددشان دوباره به مشکل خورد و این بار زن فائز از شوهرش شکایت کرد و او را به زندان انداخت. آن‌طور که در فامیل گفته می‌شد، اختلاف آنها بر

سر مسائل مالی بود و فائز می‌گفت زنش، اموالش را از چنگش درآورده است. اوضاع فائز از وقتی به زندان رفت بدتر شد و او علاوه بر داشتن یک خانواده ناآرام، درگیر اعتیاد هم شده بود و آن‌طور که می‌گفتند شیشه می‌کشید. البته گویا در حال ترک اعتیاد خود بود که این اتفاق افتاد.»

فائز فقط با همسر اولش مشکل مالی نداشت و با همسر دومش هم بر سر همین موضوع درگیر بود. او چند بار به برادرانش گفته بود از این‌که دو همسرش مال و منالش را برده‌اند، بسیار ناراحت است و تصمیم دارد آنان را به قتل برساند. فائز به قدری از این مساله ناراحت و آشفته بود که در چند پیامک به برادرانش گفته بود قصد دارد خانواده دایی‌اش را بکشد. برادرانش این حرف‌ها را در حد همان تهدید حساب کردند و جدی نگرفتند، اما به خواب‌شان هم نمی‌دیدند فائز روزی تهدیدهایش را عملی کند، اما این اتفاق افتاد. عصبانیت او به حدی رسیده بود که حتی به پسر ۹ ساله خودش هم رحم نکرد و او را هم با شلیک گلوله به قتل رساند.»

مرد دیگری هم ناباورانه در مورد جنایت‌های فائز صحبت می‌کرد. او فائز را از سال‌ها پیش می‌شناخت و می‌گفت او یک تعمیرکار خوب بود و بارها ماشینش را برای تعمیر نزد او برده بود، اما فکر نمی‌کرد روزی دست به این جنایت بزند. بررسی‌های پلیس هم در این پرونده نشان داد، فائز راننده کامیون و مکانیک ماهری بود که بعد از شروع مشکلات مالی با همسرانش، این کارها را رها کرد و مغازه سوپرمارکتی باز کرد و آنجا کار می‌کرد. او خانه‌ای نداشت و شب‌ها به خانه مادرش می‌رفت و آنجا می‌خوابید.

در هولناک‌ترین

جنایت فروردین ۱۴۰۰

مرد اهوازی به خاطر

کینه خانوادگی

در یک روز هشت نفر

از اعضای خانواده اش را

کشت و به زندگی خود

پایان داد

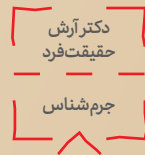

بیماری‌های روانی پنهان که جدی گرفته نمی‌شود

یک علت مهم وقوع جنایت‌های مسلحانه، دسترسی برخی افراد به سلاح است. در کشور، سلاح‌های غیرمجاز متعددی به عناوین مختلف شکاری، غیرشکاری، جنگی و غیره در اختیار برخی افراد است که تحت‌تاثیر خشم،

برای قدرت‌نمایی یا ایجاد رعب و وحشت از آن استفاده می‌کنند، اما دلیل عمده جنایت‌های خانوادگی، بیماری‌های روانی پنهانی است که در افراد وجود دارد و با یک محرک روانی کوچک، خشم فرد شعله‌ور شده و دست به جنایت می‌زند، این در حالی است که اگر این بیماری‌ها شناسایی و درمان می‌شد، شاید آن جنایت هرگز رخ نمی‌داد.

از سوی دیگر ممکن است شاهد وقوع خشونت و نزاع خانگی باشیم، اما این‌که فردی دست به قتل نزدیکانش بزند، پدیده‌ای عادی نیست و نمی‌توان گفت فرد عصبانی شده و دست به جنایت زده است. وقوع

چنین مساله‌ای، بسیار بدتر، مهم‌تر و شدیدتر از یک عصبانیت آنی است و زمانی رخ می‌دهد که پای یک بیماری روانی شدید و جدی مانند شیذوفرونی، اختلال دو قطبی، پارانویا و... در میان باشد. بحث بیماری‌های روانی یک موضوع پیچیده است. در واقع بیش از ۲۰ نوع بیماری روانی مهم و تحریک‌کننده خشونت وجود دارد که در هر یک از افراد به شکل‌ها و درجات مختلف بروز می‌کند. در واقع می‌توان گفت کمتر پرونده‌ای وجود دارد که رد پای بیماری روانی در آن وجود نداشته باشد و کاملاً هم معقول است. وقتی فردی از نظر روانی سالم باشد، توان روحی لازم برای قتل نزدیکان خود مانند خواهر و برادر و فرزند و مادر را ندارد، اما در فردی که بیماری روانی پنهان دارد، این امر محتمل است.

حال اینجا یک پرسش مطرح می‌شود؛ بحث مالی در جنایت اهواز چقدر اثرگذار بود؟ قاتل اهوازی پیش از ارتکاب قتل گفته بود به دلیل این‌که همسرانش مال و منالش را تصاحب کرده‌اند، دست به قتل آنان می‌زند. شاید این دلیل برای خود فرد واقعی باشد، اما توجیه‌گر ارتکاب قتل نیست و اینجاست که پای بیماری روانی به موضوع باز می‌شود.

وضعیتی که قاتل اهوازی از آن به عنوان عامل جنایت نام برده بود، شرایطی است که هر فردی ممکن است در آن قرار گیرد، اما مرتکب جنایت آن هم با استفاده از سلاح جنگی نمی‌شود. در مورد خودکشی قاتل بعد از جنایت هم باید گفت؛ قاتلانی که خودکشی می‌کنند، شخصیت نمایشی، خودنما و نارسیستی دارند. آنها به خوبی می‌دانند دستگیری و سپس اعدام‌شان حتمی است و سرنوشتی جز مرگ در انتظارشان نیست. به همین علت، به انتخاب خود، «مرگی حماسی، قهرمانانه و شکوهمند» انتخاب می‌کنند تا در اذهان مردم ماندگار شوند!

برای پیشگیری از این جنایت‌ها در مرحله اول باید سلاح‌های غیرمجاز را جمع‌آوری کرد و اجازه نداد به راحتی به آن دسترسی داشت. علاوه بر این، می‌توان با انجام برخی تست‌های سنجش سلامت روان، مانع از وقوع بسیاری از نزاع‌های خانوادگی شد. با این‌که ظرفیت آن در قانون وجود دارد، اما به دلیل محدودیت برخی دستگاه‌ها مانند بهزیستی، این تست انجام نشده و به دلیل شناسایی نشدن مشکل روانی فرد، بیماری تشدید شده و منجر به جنایت می‌شود.